

ИНФОРМАЦИЯТА ДНЕС Е ЕДНА ОТ НАЙ-СКЪПИТЕ ПАРИЧНИ ЕДИНИЦИ

След успеха на дебютния си роман „Стажът“, PR специалистът **ПОДГОТВЯ ПРОДЪЛЖЕНИЕТО МУ**

Ради е сред топ PR експертите у нас, който заедно с екипа си от агенция 8pm PR Studio работи по множество проекти в областта на културата, образованието и шоубизнеса. „Стажът“ е дебютният му роман, в който той представя света на публичните комуникации такъв, какъвто го вижда вече 17 години.

В кой момент усети, че е време нахвърляните от теб през годините записки и идеи да се превърнат в дебютния ти роман „Стажът“ – един от най-четените тази година?

Те не са точно записки. Аз обичам да си пиша, нахвърлям си истории, поддържам и блог преди години. Със „Стажът“ се получи случайно, когато в един момент няколко от историите изглеждаха като част от нещо по-голямо. След това се появи и героят Митко, който заживя в тези истории, появиха се

и други и лека полека стана роман.

Разкриваш света на PR специалистите. Въпреки че сам казваш, че това е художествено произведение, каква част от него е свързана с твои лични преживявания?

Да, книгата е художествена. Разбира се, има много лични неща, има преживени истории, има чути такива и естествено те са променени в името на книгата. Разкривам света на PR-а такъв, какъвто смятам, че е, но малко хора искат да говорят за това.

Романът детайлно описва порочните практики, на които са готови някои хора в бранша, за да постигнат своите и на клиентите си цели. Кога се прескача тази тънка морална граница и оправдано ли е това?

Никога. Никога човек, който върши порочни практики, не си казва, ето, сега преминах и съм лош, напротив. За него това е най-нормалното поведение. Т. нар. финансови акули, за които всеки ден четем, не се събуждат сутрин с мисълта, че отново някой ще фалира заради тях. В PR-а е същото. Всички, които се занимават с политически PR и всеки ден ровят мръсотии, приемат, че това е част от работата им. За много хора успехът е над всичко, независимо колко морално е.

Изградил си силни женски образи. Защо оставяш в техни ръце взимането на някои крайни, дори безскрупулни решения, от които зависят човешки съдби?

В живота си съм виждал много безскрупулни жени и смятам, че те могат да са много по-страшни в работата от мъжете. Има жени, които наистина са готови на всичко, за да успеят и минават буквално през телата на мъжете, в името на личния успех.

Книгата засяга най-скъпото нещо в днешния свят – информацията. Как я определяш ти – като знание, средство за манипулация, власт...

Като всичко това. Информацията днес е една от най-скъпите парични едини-

ци. Да си добре информиран е едната част обаче, по-важното е да знаеш как да търгуваш с тази информация и то без да се превръщаш в изнудвач. Манипулацията с информация също е скъпо нещо, от нея излизат станалите така известни последно време фалшиви новини. В нашия бизнес много често вече се наемат агенции, само защото се знае, че имат канали-те за достигане до дадена информация, която ще е ценна, а не толкова, защото могат да свършат кой знае какво. И да, сигурен съм, че в някакъв момент информацията е равна на власт.

Кога се запали по PR-а и реши, че искаш да се развиваш в тази сфера?

Като ученик исках да уча журналистика, но балът не ми стигна и записах българска филология. След първата година видях, че това не беше за мен, смених направо СУ и записах „Масови комуникации“ в НБУ, без да имам идея какво ще уча там, ама звучеше много като за мен. Но имах големия късмет да попадна в рекламна агенция New Moment, която в онези години (2004) беше най-голямата и силна агенция в България, а аз нямаш идея къде попадам. Това беше истинският ми университет и стаж, и всичко. Срещнах страхотни хора, с които все още сме близки, а с Калина Петрова, която тогава ми беше шеф, създадохме връзка PR Studio, в което работим проектите, които ни дават смисъл. Реално в New Moment научих какво е реклама, какво е PR и каква сила са тези две неща.

Какво взе самият ти досега от своя „стаж“ в PR професията, в която си вече 17 години? Кои са моментите ти на лична гордост и имаш ли такива на разочарование?

Аз всеки ден не спирам да взимам, защото продължа-

вам да се занимавам оперативно с професията, което е рядко срещано. В повечето случаи след толкова опит хората стават мениджъри и управляват процесите, но ние с Калина продължаваме да си блъскаме главите всеки ден и това е най-голямата ни сила. Горд съм с екипа ни, горд съм с проектите ни и с това, че клиентите, с които работим, ни имат пълно доверие, отдавна сме спрели да се доказваме, нещо, което е най-трудното в този бизнес. В PR-а и рекламата постоянно се ходи на т.н. питчове, на които трябва да се доказваш, на нас не ни се налага.

Разочарованията също вървят ръка за ръка, те са всеки ден. Всеки ден виждаш нещо, което си можел да направиш по-добре, имаме неуспешни кампании, които анализираме и търсим пропуските, за да оправим.

За последните години голяма гордост ми е Sofia Summer Fest, летният фестивал на София, в който ние, освен че сме маркетинг екипът грижещ се за цялостната комуникация, сме и едни от организаторите. Радвам се, че правим такъв фестивал в София и съм сигурен, че ще продължим още дълги години.

Има доста полярни мнения за PR-а. Едни са категорични, че без подобни специалисти бизнес не може да има, а за други – че е измислена професия. Кое според теб поражда това противоречие?

То няма противоречие, а има неразбиране. Много се говори за PR-а като професия, но нищо не се казва. В България се наложи един странен модел, че всяка моделка е PR-ка и добре, че се появиха социалните мрежи и тези дами станаха инфлуенсърки, защото допреди няколко години бяха PR-ки. Дори сериозни хора с големи бизнеси не правят разлика между PR и реклама, между социални

мрежи и комуникация. Масово се прие, че PR организира събития, кани едни хора и след това събитието се отразява и с това приключва ангажиментът му.

PR-ът, за да е добър, навлиза в материята, ние преди да започнем работа по даден филм например, четем сценария, срещаме се с екипа, с актьорите, след това сме на терен по време на снимки и чак след това мислим за събития.

В книгата се засягат и други важни въпроси – човек да работи това, което харесва, да се забавлява и да не тръгва само с идеята за парите. Това ли са принципите, които следваш?

Абсолютно. Никога не съм започвал работа или проект заради парите. И винаги на младите хора, с които работим, се опитвам да им казвам, че парите са следствие, а не цел. Парите никога няма да стигат, защото колкото повече изкарваш, толкова повече харчиш и това е животът, защото има храна за 5 и 50 лева, както и тениска за 10 и 1000 лева. Но целта трябва да бъде да правиш нещо, което те прави щастлив. Ако се фиксираш в парите, дори когато ги имаш, ще си нещастен.

Знам, че си започнал и втората част от книгата. Тя ли ще излезе първо, или филмът, който твоят приятел – продуцентът Борко Чучков, ясно заяви, че иска да заснеме по „Стажът“?

Не знам дали по „Стажът“ ще се направи филм или сериал и не искам да мисля за там. Аз съм изключително благодарен, че изобщо книгата излезе, защото за първи път се сблъсках с книгоиздаването в България и то се оказва също толкова сложно, колкото всичко останало. Ако някой не повярва в теб и не подаде ръка, си загубен. И

Раги Георгиев и продуцентът Борислав Чучков

Музикантата изненада на Стефан Вълдобрев по време на премиерата на книгата

аз съм много благодарен на „Ентузиаст“, че повярваха и поеха риска с непознат автор. А как ще се развие и дали ще има следващ етап, не знам. Аз сега се радвам, че получавам отзиви, че книгата се чете и харесва. Разбира се, ако я видя на екран, ще е велико.

Иначе за втората, да, стартирах я, защото моят приятел Сашо Чобанов (сценарист на „Дяволското гърло“, „Отдел издирване“, „Съни Бийч“ и др.) първо ми каза, че първата ми книга е по-добра от неговата първа, което е силна похвала, особено от такъв човек и второ каза – „Нали знаеш, че сега не можеш да спреш. Трябва да продължиш“. Така, че планирам догодина да издам и втората. ■

ИРЕНА КЪСМЕТСКА